Technische vragen raadsvergadering 26 juni 2025

Vaststelling beleidsnotitie 'Internationale werknemers in Meierijstad, werk en verblijf en balans'		
Fractie	**Vragen**	**Antwoorden**
CDA	1. Veel internationale werknemers staan niet correct geregistreerd geeft u aan. Het is van belang dit probleem aan te pakken en de registratie te verbeteren. Nieuwe werknemers dienen te worden geregistreerd. Gaat dit ook voor reeds aanwezige en niet geregistreerde werknemers gebeuren?	Ja, het verbeteren van de registratie betreft zowel nieuwe als reeds aanwezige internationale werknemers. Adequate registratie is van groot belang voor een goede toegang tot zorg, onderwijs, sociale voorzieningen én voor handhaving en toezicht. Daarom wordt hier gemeentebreed op ingezet. Werkgevers, uitzendorganisaties en huisvestingsaanbieders worden actief gewezen op hun verantwoordelijkheid om dit correct te organiseren en te faciliteren. Bij nieuwe huisvestingslocaties is registratie een onderdeel van het verplichte beheerplan. Wat betreft reeds aanwezige, maar niet-geregistreerde internationale werknemers, werkt de gemeente (voornamelijk in de vorm van het WIN-punt Noordoost-Brabant) met andere ketenpartners aan het verbeteren van het registratietraject. Daarbij wordt ingezet op • Actieve voorlichting via werkgevers en huisvesters; • Controles en gegevensuitwisseling met bijvoorbeeld woningcorporaties, GGD en Belastingdienst; • Hulp van internationale werknemers bij administratieve belemmeringen.

	2. Wat gebeurt er als werkgevers zich niet houden aan de verplichte regels van inschrijving? Hoe gaat u dit monitoren/handhaven?	De gemeente heeft een belangrijke taak om werkgevers, uitzendbureaus en huisvesters te wijzen op hun verantwoordelijkheden in het registratieproces van internationale werknemers. Dit gebeurt onder andere door middel van samenwerking en duidelijke afspraken met betrokken partijen. In 2021 heeft de gemeente een convenant afgesloten met diverse werkgevers, huisvesters en huisvestende werkgevers. Dit convenant is bedoeld om afspraken vast te leggen over onder andere huisvesting en de inschrijving van internationale werknemers in de Basisregistratie Personen (BRP). Door het convenant wordt een gezamenlijke verantwoordelijkheid gecreëerd en ontstaat er een structuur waarin partijen elkaar kunnen aanspreken op hun rol. Bij nieuwe huisvestingslocaties is het opstellen van een beheerplan verplicht. In dit beheerplan moet ook worden opgenomen hoe de in- en uitschrijving van bewoners wordt geregeld. Hierdoor krijgt de gemeente al in een vroeg stadium inzicht in de manier waarop wordt omgaan met de inschrijvingsverplichting. Dit maakt het mogelijk om gericht te monitoren. Als partijen zich niet houden aan de verplichte regels rondom inschrijving, heeft de gemeente Meierijstad de mogelijkheid om hen hierop aan te spreken en, indien nodig, handhavend op te treden (in het geval van huisvesting).

		Op 15 april heeft de Tweede Kamer ingestemd met het wetsvoorstel ‘Toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten’ (Wtta). Met dit wetsvoorstel wordt een toelatingsstelsel ingevoerd voor uitzendbureaus en andere bedrijven die arbeidskrachten ter beschikking stellen. In het nieuwe stelsel mogen uitleners alleen op de markt opereren als zij daartoe toegelaten zijn. In het wetsvoorstel is een zorgplicht opgenomen voor uitleners voor de correcte registratie van arbeidsmigranten in de BRP. Deze zorgplicht is vormgegeven middels een bevorderings-, vergewis- en optionele meldplicht. Juiste registratie van alle ingezetenen in de BRP is voor gemeenten essentieel om goede dienstverlening te kunnen verlenen en misstanden te voorkomen en/of op te sporen.
HIER	1. Zijn alle aanbevelingen van de expertgroep overgenomen en zo nee welke niet?	De gemeente Meierijstad sluit in haar beleid, voor zover deze van toepassing zijn voor de gemeente, aan bij de aanbevelingen en maatregelen van de Commissie Roemer. Dit betekent dat er onder andere aandacht is voor het verbeteren van registratie, de huisvesting en integratie van internationale werknemers. Echter zijn niet alle aanbevelingen van de Commissie Roemer van toepassing op de gemeente. Sommige aanbevelingen richten zich primair op andere actoren zoals werkgevers en uitzendorganisaties (bijvoorbeeld het verbeteren van contractvoorwaarden, voorkomen van afhankelijkheid van werk én woning, naleving cao’s), zorgverzekeraars en andere overheidsinstanties.

		De gemeente kan op deze onderdelen niet zelfstandig sturen, maar speelt wel een faciliterende of signalerende rol. Waar mogelijk werkt Meierijstad (in de vorm van het WIN-punt Noordoost-Brabant) met ketenpartners samen, om de aanbevelingen op regionaal of lokaal niveau te ondersteunen of uit te voeren.
	2. Hoeveel aanvragen zijn er lopende die niet getoetst zijn aan de aanbevelingen?	De aanbevelingen van de Commissie Roemer hebben inmiddels een duidelijke plek gekregen in het gemeentelijk beleid voor de huisvesting van internationale werknemers. Hoewel deze aanbevelingen nu formeel worden verankerd, betekent dit niet dat eerdere of lopende aanvragen volledig buiten deze denklijn zijn beoordeeld. De gemeente Meierijstad heeft in de beoordeling van initiatieven altijd oog gehad voor belangrijke uitgangspunten zoals menswaardige huisvesting, veiligheid, registratie en integratie – kernpunten die ook door de Commissie Roemer zijn benoemd. Veel van deze elementen maakten al langer deel uit van de gemeentelijke toetsingspraktijk, ook voordat het beleid werd herzien.
LOKAAL	In de beleidsnotitie (pagina 28, eerste alinea) wordt gesteld dat: “Huisvesting op recreatieterreinen is niet toegestaan. Daarnaast is huisvesting in (sta)caravans, chalets, tenten of daarmee vergelijkbare huisvestingsvormen op locaties, anders dan recreatieterreinen, tevens niet toegestaan.” Tegelijkertijd zijn er in de praktijk initiatieven zoals die van Kafra Housing in Oosterum (De Conifeer 1) en in Rijkevoort (In het Spiek 7), waar wordt gesproken over ‘flexwoningen’.	<u>Vraag 1</u> Het verbod op huisvesting in (sta)caravans, chalets of vergelijkbare vormen is opgenomen om ongewenste situaties te voorkomen waarbij internationale werknemers, vaak op locaties zonder passende bestemming, worden gehuisvest in huisvestingsvormen die niet voldoen aan ruimtelijke of kwalitatieve eisen voor huisvesting.

	Deze flexwoningen vertonen qua uiterlijk en constructie sterke gelijkenis met (sta)caravans of chalets. 1. Hoe verhouden dergelijke initiatieven met ‘flexwoningen’ zich tot het genoemde verbod op huisvesting in (sta)caravans, chalets of vergelijkbare vormen? 2. Wat is het exacte onderscheid tussen de in het beleid uitgesloten huisvestingsvormen en de toegestane ‘flexwoningen’? 3. Op basis van welke (bouwtechnische, juridische of ruimtelijke) criteria wordt dit onderscheid gemaakt?	De genoemde initiatieven met ‘flexwoningen’, zoals in Oosterum en Rijkevoort, vallen juridisch en planologisch in een andere categorie dan (losse) (sta)caravans of chalets. Hoewel er qua uiterlijk en constructie overeenkomsten kunnen zijn, gaat het hier om vergunde huisvestingslocaties die specifiek worden gerealiseerd voor de huisvesting van internationale werknemers. Deze flexwoningen zijn wél toegestaan, omdat ze gerealiseerd zijn op locaties die daar expliciet voor zijn aangewezen, en waarvoor een passende planologische procedure is doorlopen, zoals een omgevingsvergunning of een wijziging van het bestemmingsplan. <u>Vraag 2 en 3</u> Het belangrijkste onderscheid ligt in: • Juridische status: De genoemde flexwoningen zijn gerealiseerd op locaties die daar expliciet voor zijn aangewezen, en waarvoor een passende planologische procedure is doorlopen, zoals een omgevingsvergunning of een wijziging van het bestemmingsplan. • Bouwkundige eisen: Flexwoningen moeten voldoen aan Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl), met name op het gebied van veiligheid. Veel (sta)caravans en chalets voldoen daar niet aan en zijn hiermee ongeschikt voor huisvesting. • Ruimtelijk: De genoemde flexwoningen zijn specifiek gerealiseerd en ingericht voor de huisvesting van internationale werknemers.

		Chalets en (sta)caravans daarentegen zijn primair bedoeld voor recreatief gebruik.
VVD	1. De beleidsnotitie stelt “Veranderende rol gemeente, van faciliterend naar actief betrokken”, heeft de gemeente voldoende capaciteit om invulling te geven aan deze rol in de vijf pijlers?	De rol van de gemeente verschuift van puur faciliterend naar een meer proactieve benadering. Deze rol vergt intern een andere houding in de vorm van participatie, monitoring, het stroomlijnen van processen en afstemming tussen de diverse werkateliers. De gemeente is van mening dat zij deze omslag kan maken binnen de bestaande capaciteit. Extra formatie is op dit moment niet nodig.
PvdA-GroenLinks	1. In de beleidsnotitie geldt een locatie met meer dan 50 verblijfsplaatsen als grootschalige huisvesting. Kunt u toelichten waarom juist deze ondergrens is gekozen?	Deze grens is overgenomen uit het huidige beleid (door de Raad vastgesteld in 2019).
	2. De notitie spreekt over “tijdelijke” gebouwen (bijv. modulaire units). Hoe lang mag zo’n gebouw maximaal blijven staan en wat gebeurt er daarna – slopen, verplaatsen of ombouwen?	De beleidsnotitie geeft voor de meeste categorieën aan dat er sprake mag zijn van huisvesting met een maximale duur van 20 jaar, afhankelijk van het initiatief. Deze termijn is geen standaardtermijn, maar een bovengrens. Per initiatief kan – afhankelijk van de locatie, behoefte en ruimtelijke overwegingen – ook voor een kortere termijn worden gekozen. Voor tijdelijke bouwwerken is in het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) opgenomen dat deze een instandhoudingstermijn van ten hoogste 15 jaar op dezelfde locatie hebben. Na het verstrijken van de toegestane gebruiksperiode moet het perceel of gebouw weer in de oorspronkelijke staat worden teruggebracht. In de praktijk betekent dit dat de tijdelijke gebouwen en bijbehorende voorzieningen worden verwijderd, gesloopt of verplaatst .

		Ombouwen tot permanente bewoning is in principe niet toegestaan, tenzij er een nieuw ruimtelijk plan wordt vastgesteld dat daarin voorziet. Dit vergt een volledige nieuwe planologische procedure en is daarmee geen automatische vervolgstap.
	3. Hoe borgt het college dat mid- en long-stay-werknemers daadwerkelijk doorstromen naar reguliere, integrale huisvesting – en niet te lang in tijdelijke complexen blijven?	De gemeente Meierijstad erkent in de beleidsnotitie én in de Woonzorgvisie 2024 dat internationale werknemers die zich langdurig in de gemeente willen vestigen, een beroep moeten doen op de reguliere woningvoorraad. Door de bestaande woningdruk is het echter op korte termijn niet realistisch om specifieke woningen te reserveren voor deze doelgroep (internationale werknemers die zich voor langere tijd willen vestigen). Daarom richt het beleid zich tevens op begeleiding en ondersteuning ten behoeve van deze doorstroming. Hoewel doorstroom lastig te borgen is, zet de gemeente zich actief in op begeleiding en ondersteuning (ten behoeve van deze doorstroom) in de vorm van Work in NL-Punt Noordoost-Brabant. Hier kunnen internationale werknemers in hun eigen taal: • informatie krijgen over inschrijving bij woningcorporaties; • gestimuleerd worden om zich actief in te schrijven; • voorlichting ontvangen over integratie, taal, rechten en plichten; • toegang krijgen tot lokale regelingen en voorzieningen. .

		Daarnaast monitort de gemeente via vergunde huisvestingslocaties de aantallen bewoners, verblijfsduur en doorstroommogelijkheden. Op basis hiervan kan bijsturing plaatsvinden, bijvoorbeeld via aanvullende afspraken met huisvesters of woningcorporaties.
	4. Welk budget en hoeveel FTE zijn in 2025 en 2026 beschikbaar voor controles volgens het nieuwe toezichtprotocol.	In de in januari 2025 door het college vastgestelde Uitvoerings- en handhavingsstrategie Meierijstad (U&HS) zijn deze controles opgenomen. De benodigde middelen (budget en formatie) zijn opgenomen in de begroting en vallen binnen de reguliere werkzaamheden van het werkatelier VTH.
Hart	1. Welke aanbevelingen van de Commissie Roemer zijn niet overgenomen en met welke reden of redenen?	De gemeente Meierijstad sluit in haar beleid, voor zover deze van toepassing zijn voor de gemeente, aan bij de aanbevelingen en maatregelen van de Commissie Roemer. Dit betekent dat er onder andere aandacht is voor het verbeteren van registratie, de huisvesting en integratie van internationale werknemers. Echter zijn niet alle aanbevelingen van de Commissie Roemer van toepassing op de gemeente. Sommige aanbevelingen richten zich primair op andere actoren zoals werkgevers en uitzendorganisaties (bijvoorbeeld het verbeteren van contractvoorwaarden, voorkomen van afhankelijkheid van werk én woning, naleving cao’s), zorgverzekeraars en andere overheidsinstanties. De gemeente kan op deze onderdelen niet zelfstandig sturen, maar speelt wel een faciliterende of signalerende rol. Waar mogelijk werkt Meierijstad (in de vorm van het WIN-punt Noordoost-Brabant) met

		ketenpartners samen, om de aanbevelingen op regionaal of lokaal niveau te ondersteunen of uit te voeren.
	2. Wat is de reden dat wordt gekozen voor grootschalige locaties voor huisvesting?	De keuze voor grootschalige locaties voor de huisvesting van internationale werknemers is gemaakt op basis van een aantal overwegingen die samenhangen met leefbaarheid, beheersbaarheid en kwaliteit van de fysieke leefomgeving. Door huisvesting op grotere, specifiek aangewezen locaties te concentreren, bijvoorbeeld in kernrandzones of nabij bedrijventerreinen, wordt de druk op bestaande woonwijken en dorpskernen zo beperkt mogelijk gehouden. Dit voorkomt dat de leefbaarheid in deze wijken of kernen onder druk komt te staan. Grootschalige locaties maken het tevens mogelijk om huisvesting professioneel en centraal te beheren. Denk aan toezicht, brandveiligheid, sociale begeleiding en meldpunten voor klachten. Daarnaast kunnen grootschalige locaties zorgvuldig landschappelijk en stedenbouwkundig worden ingepast.